LLEI 11/2010, DE 2 DE NOVEMBRE, D'ORDENACIÓ DEL TRANSPORT MARÍTIM DE LES ILLES BALEARS[1]

(BOIB núm. 165, de 13 de novembre de 2010)

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La regulació adequada del transport marítim de passatgers i de mercaderies és un instrument de política legislativa de gran importància per al foment del desenvolupament econòmic i la cohesió social a les Illes Balears.

L'article 30.6 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears recull la competència exclusiva en matèria de 'transport marítim exclusivament entre ports o punts de la comunitat autònoma, sense connexió amb altres ports o punts d'altres àmbits territorials'.

L'exercici d'aquesta competència s'ha d'enllaçar en el marc més ampli de les competències de l'Estat i de la Unió Europea. La norma estatal bàsica, actualment vigent, és la Llei de ports i de la marina mercant, de 26 de desembre de 1997, que modificà la Llei 27/1992, de 24 de novembre. Pel que fa al dret comunitari, les dues normes fonamentals sobre aquesta matèria són el Reglament 4056/1986 del Consell, de 22 de desembre de 1986, pel qual es determinen les modalitats d'aplicació dels articles 85 i 86 del Tractat de la Comunitat Econòmica Europea als transports marítims (actuals articles 81 i 82 TUE); i, sobretot, el Reglament 3577/1992 del Consell, de 7 de desembre de 1992, pel qual s'aplica el principi de lliure prestació de serveis als transports marítims dins dels estats membres (cabotatge marítim).

Els conjunts normatius esmentats estableixen el principi de la llibertat de les empreses comunitàries per prestar serveis de transport marítim, llibertat que només pot ser limitada eventualment per raons d'ordre públic, seguretat, salut pública o per altres causes imperioses d'interès general.

A més, aquest quadre normatiu es completa amb la consolidada doctrina del Tribunal de Justícia de la Unió Europea sobre aquesta llibertat de prestació de serveis de transport marítim; la sentència més destacada és la de 20 de febrer de 2001, dictada en l'assumpte C-205/99, el denominat 'cas Analir', en resoldre tres qüestions prejudicials sobre la interpretació dels articles 1, 2 i 4 del Reglament 3577/92, suscitades en el marc de quatre litigis contra l'Administració General de l'Estat espanyol, promoguts, entre d'altres, per una naviliera de les Illes Balears.

[1] Aquesta Llei s'ha vist afectada per les disposicions següents: Llei 7/2019, de 8 de febrer, per a la sostenibilitat mediambiental i econòmica de l'illa de Formentera (BOIB núm. 21, de 16 de febrer de 2019); Decret llei 6/2022, de 13 de juny, de noves mesures urgents per reduir la temporalitat en l'ocupació pública de les Illes Balears (BOIB núm. 78, de 16 de juny de 2022); Llei 5/2024, d'11 de novembre, de control de l'afluència de vehicles a l'illa d'Eivissa per a la sostenibilitat turística (BOIB núm. 149, de 14 de novembre de 2024), i Llei 4/2026, d'11 de juny, de mesures urgents per accelerar projectes estratègics que contribueixin a la transformació econòmica de les Illes Balears i altres mesures de simplificació i racionalització administratives (BOIB núm. 74, de 13 de juny de 2026).

En suma, aquest és el marc jurídic en el qual s'insereix l'exercici de la competència exclusiva de la comunitat autònoma de les Illes Balears sobre el transport marítim a les nostres illes.

II[2]

Dins del marc esmentat, aquesta llei aborda la regulació de tots els serveis remunerats de transport marítim exclusivament entre ports i punts del litoral de les Illes, sota un principi bàsic: la lliure prestació d'aquests serveis. En conseqüència, el règim general per a tots els transports marítims és de simple comunicació prèvia, en el qual l'exercici de l'activitat no necessita autorització administrativa expressa sinó que només se sotmet a la càrrega de comunicar prèviament a l'administració pública competent l'inici de l'activitat, a fi de permetre-li conèixer qui du a terme aquests transports i, a través de la documentació aportada, verificar el compliment de tots els requisits exigits per exercir-la, requisits que tendeixen a garantir la capacitat de l'empresa transportista, la seguretat i la regularitat dels serveis oferts, d'acord amb el que preveu l'article 1.1 del Reglament (CEE) 3577/1992.

Excepcionalment, quan mitjançant el règim de repartiment entre tots els operadors autoritzats tampoc no s'assoleixi la suficiència dels serveis, d'acord amb la normativa comunitària, la llei preveu la suspensió del règim d'autorització prèvia i la convocatòria pública d'un contracte de servei públic articulat sobre el dret a una contraprestació econòmica que asseguri la viabilitat de la prestació durant un període curt de temps, en condicions d'exclusivitat. Les condicions o els requisits que la llei imposa a aquest contracte —la concreció de les rutes afectades, l'obligació de la licitació pública d'àmbit comunitari, la limitació temporal de la durada, així com la possibilitat de concedir una compensació econòmica— es basen en la Comunicació de 22 de desembre de 2003, de la Comissió de les Comunitats Europees al Parlament Europeu, al Consell, al Comitè Econòmic i Social Europeu i al Comitè de les Regions, d'interpretació del Reglament 3577/1992. I, pel que fa a les condicions de la contraprestació econòmica, s'atenen les fixades pel Ple del Tribunal de Justícia de la Unió Europea en la Sentència de 24 de juliol de 2003, C-280/2000, cas 'Altmark', que resol una qüestió prejudicial plantejada pel Bundesverwaltungsgericht alemany sobre la interpretació dels articles 73 i 87 del Tractat CE i el Reglament del Consell 1191/69, de 26 juny de 1969, relatiu a l'acció dels estats membres en matèria d'obligacions inherents a la noció de servei públic en el sector dels transports per ferrocarril, carretera i via navegable.

A fi de dotar de mecanismes que garanteixin el compliment d'aquesta regulació dels transports marítims a les Illes Balears, la llei estableix i delimita les potestats de control, inspecció i sanció que l'administració necessita per actuar.

Quant a les infraccions i sancions, també seran aplicables al transport marítim interinsular les tipificades en la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant.

[2] Apartat modificat pel DL 6/2022, de 13 de juny, esmentat en la nota 1.

III

Altrament, la llei aprofita per introduir normes relatives als drets i deures dels passatgers i els dota d'un règim similar al del reglament europeu projectat, relatiu als drets dels passatgers que viatgen per mar i per vies navegables.

Així mateix, s'incorporen a aquesta llei els drets específics per als residents empadronats a l'illa de Formentera, donat que és exclusivament mitjançant serveis de transport marítim que es pot garantir la comunicació regular dels formenterers amb l'exterior i el subministrament ordinari de mercaderies a l'illa.

IV

Finalment, cal emfatitzar que la comunicació àgil entre les Illes no és l'única finalitat d'interès públic a la qual ha de tendir l'ordenació del transport marítim. Tan important com aquesta és la protecció de l'ecosistema marí, de la fauna, de la flora i de la mateixa qualitat de les aigües i les costes de l'arxipèlag, davant l'alt risc de contaminació per hidrocarburs i substàncies perilloses que suposa el transport marítim, cosa que ha motivat que l'OMI declari la mar Mediterrània com a 'àrea especial', és a dir, mereixedora de normes específiques de protecció més severes que altres mars.

És per aquest motiu, com també per la rellevància turística de les aigües i costes del país, que la llei declara que la llibertat de prestació de serveis de transport marítim també pot ser gravada amb la imposició de limitacions quan sigui necessari per protegir aquells béns. La llei fa una previsió general, però suficient, per poder legitimar, si arriba el cas, les mesures específiques que siguin necessàries per protegir el medi ambient pel qual es desenvolupa el transport marítim.

CAPÍTOL I
DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte

Aquesta llei regula el transport per mar entre ports o punts situats exclusivament en el litoral de les Illes Balears, sense connexió amb altres ports o punts d'altres àmbits territorials.

Article 2. Àmbit d'aplicació

Aquesta llei s'aplica a l'activitat de transport marítim de passatgers, de mercaderies o mixtos, en vaixells registrats degudament i a canvi d'una remuneració, sigui directa o indirecta, amb independència de la finalitat que tengui. Per tant, queda fora de l'àmbit regulador el transport amb finalitats d'esbarjo que es faci sense contraprestació econòmica.

Article 3. Definicions

A l'efecte d'aquesta llei s'entén per:

1. Navilier o empresa naviliera: la persona física o jurídica que utilitza vaixells mercants propis o aliens i es dedica a explotar-los, encara que no constitueixi la seva activitat principal, sota qualsevol modalitat admesa pels usos internacionals.

2. Armador comunitari: empresa naviliera que du a terme activitats de transport marítim remunerat i compleix els requisits establerts pel Reglament 3577/1992 del Consell, de 7 de desembre de 1992, pel qual s'aplica el principi de lliure prestació de serveis als transports marítims dins dels estats membres, o la norma que el substitueixi.
3. Navegació interior: és la que transita exclusivament per aigües d'un únic port o badia o entre punts d'altres aigües interiors del litoral de les Illes Balears.
4. Navegació de cabotatge: és aquella que no essent d'interior es realitza exclusivament entre ports o punts del litoral de les Illes Balears.
5. Línia de transport marítim: trajecte cobert per serveis regulars de transport marítim. La denominació ha d'incloure el port d'origen i el de destinació, així com els ports d'escala intermedis.
6. Modificació de la línia de transport marítim: canvi que afecta els horaris, les dates o les freqüències dels viatges establerts, o que suposa la substitució del vaixell o afegeix o suprimeix ports intermedis d'escala de la línia, en les condicions que s'estableixin reglamentàriament. Els canvis dels ports d'origen o de destinació es consideren creació de noves línies.
7. Obligacions de servei públic: les obligacions relatives al transport establertes per l'administració i que el navilier no assumiria o no ho faria en la mateixa mesura ni en les mateixes condicions si en consideràs l'interès comercial.
8. Port base d'un vaixell: el port del litoral de les Illes Balears elegit per l'armador, amb l'autorització prèvia de l'organisme gestor portuari, des del qual desenvolupa normalment les activitats de transport, incloent-hi l'oferiment dels seus serveis, o bé aquell que constitueix el lloc d'atracada durant més de sis mesos l'any.
9. Transports de passatgers: els destinats principalment al transport de persones i, si s'escau, els seus equipatges i vehicles d'ús particular, mitjançant vaixells registrats per a aquesta finalitat.
10. Transports marítims de passatgers de caràcter turístic o recreatiu: aquells en els quals l'activitat de transport s'acompanya d'altres activitats i serveis accessoris de caràcter turístic, hoteleria, lleure, educatius o de naturalesa anàloga, a canvi d'una contraprestació econòmica, amb independència de si ho és amb reiteració o no de l'itinerari, el calendari i l'horari, i de la modalitat de contractació.
11. Transports de mercaderies: els destinats principalment al transport marítim de béns de qualsevol tipus mitjançant vaixells registrats per a aquesta activitat, sens perjudici que també puguin traslladar persones quan hi estiguin autoritzats.
12. Transports mixtos: els destinats al desplaçament conjunt de persones i de mercaderies en vaixells habilitats per fer-ho, amb la separació deguda i registrats per a aquesta activitat.
13. Línies regulars: els serveis de cabotatge que estan subjectes a itineraris, freqüències d'escales, tarifes i altres condicions de transport establertes prèviament i publicades.

    A aquests efectes, tenen la consideració de línies regulars els serveis de cabotatge que, sense denominar-se d'aquesta manera, s'ofereixen de forma general als possibles usuaris i es presten en condicions de regularitat, publicitat i contractació assimilables als serveis regulars de cabotatge.

14. Navegació no regular: la que no es correspongui amb les determinacions de la definició de l'apartat anterior.
15. Passatgers: les persones físiques que contracten qualsevol tipus de serveis de transport marítim, de passatgers o mixtos, tant regulars com ocasionals, i sigui quina sigui la modalitat de contractació.
16. Circumstàncies excepcionals: es consideren circumstàncies excepcionals en el marc del transport marítim tots els esdeveniments que hagin entorpit l'execució del servei de transport i que no s'hagin pogut evitar, fins i tot després d'haver adoptat totes les mesures oportunes.

Article 4. Competència

1. La reglamentació, l'ordenació i la planificació del transport marítim entre ports i punts exclusivament del litoral de les Illes Balears i de les activitats que s'hi relacionen són competència del Govern de les Illes Balears, el qual les ha d'exercir d'acord amb el que preveuen aquesta llei i les disposicions que la despleguin.

2. La gestió, la inspecció, el control i el règim sancionador del transport marítim i de les activitats que s'hi relacionen corresponen a la conselleria del Govern de les Illes Balears competent per raó de la matèria, en els termes que s'estableixen en aquesta llei.

CAPÍTOL II
RÈGIM DE PRESTACIÓ DELS SERVEIS DE TRANSPORT MARÍTIM

SECCIÓ 1a
PRINCIPIS

Article 5. Llibertat de prestació: limitacions i condicionants

1. L'activitat econòmica de cabotatge es regeix pel principi general de la lliure prestació de serveis.

2. Aquest principi general del punt 1 anterior únicament pot ser limitat o condicionat eventualment d'acord amb les disposicions previstes per aquesta llei, per tal de garantir la suficiència dels transports regular interior i de cabotatge insulars o interinsulars, o d'altres d'interès general mitjançant la imposició d'obligacions de servei públic, en els termes que estableix aquesta llei.

Article 6. Vaixells

1. Les activitats de transport amb finalitat mercantil a les quals fa referència aquesta llei, les poden fer únicament vaixells matriculats i abanderats en qualsevol dels estats membres de la Unió Europea o que pertanyin a l'Espai Econòmic Europeu.

2. La condició de matriculació en un estat membre de la Unió Europea pressuposa que el registre en qüestió està situat en un territori en què són aplicables el Tractat de la UE i el dret que se'n deriva.

3. En supòsits excepcionals, i d'acord amb el procediment que s'estableixi reglamentàriament, quan no hi hagi vaixells que compleixin el requisit de nacionalitat de l'apartat anterior, la conselleria competent, mitjançant resolució motivada, pot autoritzar les empreses navilieres per contractar i emprar vaixells mercants no

comunitaris, sempre que aquests i la tripulació compleixin els requisits per exercir l'activitat prevists en aquesta llei i en d'altres aplicables.

SECCIÓ 2a
RÈGIM JURÍDIC GENERAL DE L'ACTIVITAT

Article 7. Comunicació prèvia

1. Les activitats de transport a què fa referència l'article 2 d'aquesta llei queden subjectes en general al règim de comunicació prèvia. A aquests efectes, les persones interessades han de notificar fefaentment la voluntat de dur-les a terme a la conselleria competent, amb una antelació mínima de quinze dies a l'inici de l'activitat, i han d'acreditar el compliment dels requisits legals preceptius per exercir-la.

2. En la comunicació prèvia s'ha de determinar el tipus de servei que es vol prestar. Si es tracta d'un transport no regular o ocasional, s'hi han d'indicar la zona o les zones en què es preveu dur-lo a terme, els punts de partida i d'arribada i la previsió d'escales. Quan es pretengui prestar serveis de línia regular de cabotatge marítim, també s'hi han d'indicar el port base, l'itinerari o els itineraris que s'han de fer, els punts de partida i d'arribada, les escales, els horaris i les freqüències, i si es tracta d'un transport de passatgers, de mercaderies o mixt.

3. La comunicació d'inici de les activitats no eximeix de l'obtenció de les autoritzacions, les llicències, els permisos o les concessions que calguin d'acord amb la legislació vigent, en particular els que afecten la seguretat dels vaixells i dels passatgers i la tripulació.

4. El cessament en la prestació del servei regular s'ha de comunicar a la conselleria competent amb una antelació mínima de quinze dies.

Article 8. Requisits per exercir l'activitat

1. Els requisits per dur a terme serveis de transport marítim objecte d'aquesta llei que s'han de complir son els següents:

a) Tenir la condició d'empresa naviliera espanyola o d'armador comunitari.
b) Estar inscrites en un dels registres d'empreses navilieres regulats a la Llei 27/1992, de ports de l'Estat i de la marina mercant, o a la norma que la modifiqui.
c) El títol de propietat, d'arrendament o de noliejament o d'altre per temps que asseguri la disponibilitat sobre el conjunt dels vaixells que es destinin a la línia.
d) Acreditar que el vaixell o els vaixells que es destinen al transport compleixen els requisits exigits per la normativa vigent per poder navegar i els requeriments tècnics i de seguretat en funció de les característiques del transport que s'ha de dur a terme.
e) La comunicació dels quadres de preus o tarifes previstos.
f) La garantia d'una durada de la prestació del servei no inferior a dotze mesos, quan l'itinerari afecti una línia regular ja existent, excepte quan hi hagi causes excepcionals acreditades degudament.
g) Disposar de les assegurances obligatòries de viatgers i de responsabilitat civil per danys a terceres persones amb ocasió del transport que exigeix la normativa mercantil vigent.
h) Qualsevol altre requisit referent al vaixell, a la tripulació i a l'activitat de transport que es pretén desenvolupar que sigui legalment exigible.

2. Els requisits c), e) i f), anteriors no seran exigibles al transport no regular.

3. L'acreditació dels requisits anteriors per exercir l'activitat es pot fer també mitjançant els certificats oportuns de les administracions o de les empreses competents, i l'empresa queda obligada a comunicar, mitjançant declaració responsable o els certificats adients, qualsevol variació ulterior en aquests requisits.

Article 9. Incompliment dels requisits

Si la conselleria competent en matèria de transport marítim constata l'incompliment dels requisits establerts en l'article anterior, una vegada hagi transcorregut el termini legal d'esmena atorgat a aquest efecte, ha de dictar resolució motivada que ordeni la prohibició de l'inici del servei o la paralització immediata fins que se'n corregeixi l'omissió, sens perjudici de les sancions administratives que pertoquin.

Article 10. Registre Balear de Naviliers

1. Es crea el Registre Balear de Naviliers com a registre públic de caràcter administratiu, d'àmbit autonòmic i d'accés públic, la gestió del qual correspon a la conselleria competent en matèria de transports marítims.

2. El Govern regularà reglamentàriament l'objectiu i les funcions del Registre, que inclourà:

a) Les empreses que hagin fet la comunicació prèvia de prestació de serveis de transport marítim objecte d'aquesta llei, amb els requisits legals.
b) Els serveis que prestin aquestes empreses i les seves modificacions.
c) Les autoritzacions prèvies i els contractes d'obligació de servei públic, d'acord amb el que preveuen els articles 20.3 i 21.4 d'aquesta llei.
d) Qualssevol altres aspectes que es determinin reglamentàriament.

3. En qualsevol cas, en el funcionament del Registre Balear de Naviliers es respectarà el que disposa la normativa legal de protecció de dades.

Article 11. Obligacions d'informació

1. Les empreses inscrites en el Registre Balear de Naviliers han de facilitar al Govern les dades i la informació dels serveis de transport marítim necessaris per al control, la gestió i les estadístiques sobre aquestes activitats.

2. El reglament que desplegui aquesta llei determinarà la informació objecte de l'obligació de subministrament de dades.

Quan la persona interessada ja hagi proporcionat formalment a algun departament del Govern dades dels serveis i les activitats del transport, no serà d'aplicació la regla d'obligació de subministrament d'aquest article a la informació i a les dades ja facilitades.

3. La conselleria competent ha de garantir la confidencialitat de la informació subministrada per les empreses que pugui afectar el secret comercial i industrial i les matèries regulades per la Llei Orgànica de protecció de dades.

Article 12. Modificació de les condicions de prestació dels serveis

1. Amb caràcter general, la modificació de qualsevol de les condicions de prestació dels serveis regulars en matèria d'horari o de ruta s'ha de comunicar a la conselleria competent en la matèria amb deu dies d'antelació.

2. El règim establert en el paràgraf anterior es pot exceptuar en els supòsits de cas fortuït o de força major a fi de garantir la prestació del servei en les millors condicions possibles fins que es normalitzi. De totes maneres, aquestes incidències s'han de comunicar en el termini de vint-i-quatre hores a la conselleria competent en la matèria.

Article 13. Causes d'impossibilitat legal

Les causes d'impossibilitat legal de prestació del transport marítim són:

a) El cessament de l'activitat de l'empresa naviliera, després d'haver-ho notificat a la conselleria competent.
b) L'extinció de la personalitat del transportista.
c) La sanció administrativa ferma que ho estableixi així.

SECCIÓ 3a
RÈGIM JURÍDIC DE L'ACTIVITAT EN CASOS ESPECIALS

Article 14. Establiment de línies d'interès estratègic[3]

1. Es declaren d'interès estratègic per a les Illes Balears les línies següents a fi de garantir la suficiència dels serveis:

a) Les línies regulars de transport marítim interinsular següents:
   1. Entre el port de la Savina de l'illa de Formentera i el port d'Eivissa de l'illa d'Eivissa.
   2. Entre el port de Ciutadella de l'illa de Menorca i el port d'Alcúdia de l'illa de Mallorca.
   3. Entre el port d'Eivissa de l'illa d'Eivissa i el port de Palma de l'illa de Mallorca.
b) Per al transport marítim interinsular regular les instal·lacions portuàries següents: la Savina, Eivissa, Palma, Alcúdia, Ciutadella de Menorca, Maó, Sant Antoni i Cala Rajada.

2. A fi de garantir la suficiència del transport regular interinsular de passatgers, mercaderies o mixt, les línies d'interès estratègic es poden prestar:

- Sota obligació de servei públic.
- En règim de contracte administratiu.

3. Queden exclosos de la determinació anterior els transports de viatgers amb illes sense nucli de població resident estable o amb illots.

Article 15. Obligacions específiques

1. Excepcionalment, i amb independència del que disposa l'article anterior, el Govern de les Illes Balears, amb informe previ i favorable del Consell Econòmic i Social, pot establir obligacions específiques singulars a les empreses navilieres que presten els serveis de cabotatge a què fa referència aquesta llei, estrictament per motius de protecció mediambiental o per altres causes greus d'utilitat pública o d'interès social que són competència de la comunitat autònoma.

2. Aquestes obligacions poden donar lloc a compensacions econòmiques a les empreses afectades pels costs addicionals especials en què incorrin.

[3] Article modificat pel DL 6/2022, de 13 de juny, esmentat en la nota 1.

3. Queden sotmeses a informes previs davant el Consell Econòmic i Social les propostes d'obligacions específiques singulars i, en el seu cas, les de les compensacions econòmiques a empreses navilieres a què es refereix aquest article.

Quan les obligacions específiques singulars siguin motivades per qüestions mediambientals serà preceptiu l'informe de la Comissió Balear de Medi Ambient prèviament a instar els establerts al paràgraf anterior.

Article 16. Obligacions de servei públic[4]

Les obligacions de servei públic, que tenen caràcter de mínims, són les següents:

a) Continuïtat en la prestació del servei.
   Les empreses que operin en les línies d'interès estratègic han de prestar els serveis durant un temps mínim de dotze mesos consecutius, excepte per força major o incapacitat de la naviliera de continuar el servei.
b) Freqüències mínimes i regularitat:
   1. Línia Eivissa - Formentera - Eivissa:
   — Transport de passatgers: deu freqüències diàries.
   — Transport de mercaderies: cinc freqüències diàries en dies laborables.
   2. Línia Eivissa - Palma - Eivissa: tres freqüències setmanals.
   3. Línia Ciutadella - Alcúdia - Ciutadella: una freqüència diària.

Article 17. Garantia[5]

Les empreses que vulguin operar línies d'interès estratègic amb obligacions de servei públic han d'acreditar una capacitat econòmica suficient per garantir la prestació del servei.

A aquest efecte, han de disposar dels recursos financers i dels mitjans materials necessaris per iniciar i prestar de manera ininterrompuda el servei.

Article 18. Prestació i càlcul de la garantia[6]

Reglamentàriament s'han d'establir els requisits i el procediment per prestar i calcular la garantia.

Article 19. Principis[7]

1. D'acord amb el que estableix el Reglament (CEE) núm. 3577/92 del Consell, de 7 de desembre de 1992, pel qual s'aplica el principi de lliure prestació i de serveis als transports marítims a l'interior dels estats membres, l'establiment d'obligacions de servei públic s'ha de limitar als requisits relatius als ports des dels quals s'ha de prestar el servei, a la regularitat, la continuïtat, la freqüència, la capacitat de prestació del servei, les tarifes aplicables i la tripulació del vaixell.

2. La imposició de noves obligacions de servei públic s'ha de fer d'una forma objectiva, transparent, no discriminatòria i coneguda prèviament per part de les persones interessades, amb la finalitat de garantir que el servei es presti en condicions de competència lliure i lleial.

[4] Article modificat pel DL 6/2022, de 13 de juny, esmentat en la nota 1.
[5] Article modificat pel DL 6/2022, de 13 de juny, esmentat en la nota 1.
[6] Article modificat pel DL 6/2022, de 13 de juny, esmentat en la nota 1.
[7] Article modificat pel DL 6/2022, de 13 de juny, esmentat en la nota 1.

3. La regulació ha de tenir atenció especial als costs derivats de la doble insularitat dels residents a les illes de Menorca i d'Eivissa, i de la triple insularitat dels residents a l'illa de Formentera.

Article 20. Obligacions de servei públic addicionals[8]

Per causes excepcionals, justificades degudament, la Conselleria de Mobilitat i Habitatge podrà modificar, suprimir o imposar altres obligacions de servei públic previstes en el Reglament (CEE) 3577/92 del Consell, de 7 de desembre de 1992, a les empreses que operin en línies d'interès estratègic, amb audiència prèvia als interessats amb una antelació mínima d'un mes.

SECCIÓ 4a
CONTRACTES D'OBLIGACIÓ DE SERVEI PÚBLIC

Article 21. Adjudicació i naturalesa

1. Quan s'acrediti que la imposició d'obligacions de servei públic no assegura una oferta adequada en quantitat i qualitat, la Conselleria de Mobilitat i Habitatge, a fi de satisfer de forma directa o immediata la finalitat pública que representen les línies d'interès estratègic, podrà establir la prestació de serveis marítims regulars interinsulars, mitjançant un contracte administratiu especial.[9]

2. L'adjudicació d'aquests contractes s'ha de fer sota els principis de concurrència i publicitat, mitjançant concurs públic en la forma que preveu la legislació vigent en matèria de contractació de les administracions públiques, i es pot acudir al procediment negociat en els supòsits prevists en la normativa esmentada per als contractes de gestió de serveis públics. Amb caràcter general, la licitació és objecte de publicitat en el *Diari Oficial de la Unió Europea*.

3. Aquests contractes tenen naturalesa administrativa especial i es regeixen per la normativa comunitària, per aquesta llei, per les normes que la despleguin i per la legislació de contractes de les administracions públiques aplicable a aquesta comunitat autònoma.

4. Els contractes d'obligació de servei públic s'han d'inscriure en el Registre Balear de Naviliers.

Article 22. Contingut

1. Els contractes d'obligació de servei públic poden comprendre, entre d'altres, els serveis següents:

a) Serveis de transport que compleixin normes sobre continuïtat, regularitat, capacitat i qualitat.
b) Serveis de transport complementaris.
c) Serveis de transport a preus i condicions específics, en especial per a determinades categories de viatgers o per a connexions determinades.
d) Adaptacions dels serveis prestats a les necessitats reals.

[8] Article modificat pel DL 6/2022, de 13 de juny, esmentat en la nota 1.
[9] Apartat modificat pel DL 6/2022, de 13 de juny, esmentat en la nota 1.

2. Aquests contractes poden preveure una compensació econòmica, no han de tenir una durada superior a cinc anys, incloses les pròrrogues, i només se'n pot adjudicar un per cada línia declarada d'interès públic.[10]

3. Els paràmetres per al càlcul de la compensació econòmica esmentada en l'apartat anterior s'han de fixar anteriorment a la convocatòria pública de manera objectiva i transparent. La quantia no pot superar la necessària per cobrir totalment o parcialment les despeses ocasionades per l'execució de les obligacions de servei públic, tenint en compte els ingressos corresponents i un benefici raonable per l'execució d'aquestes obligacions, d'acord amb l'ordenament comunitari.

4. Els transportistes que siguin adjudicataris d'aquests contractes han de complir les obligacions previstes en l'article 11 d'aquesta llei.

5. *Suprimit*[11]

CAPÍTOL III
RÈGIM PARTICULAR DELS TRANSPORTS MARÍTIMS AMB FINALITAT TURÍSTICA O RECREATIVA

Article 23. Règim del transport marítim de passatgers de caràcter turístic o recreatiu

1. El transport marítim de passatgers de caràcter turístic o recreatiu definit en l'article 3.10 d'aquesta llei queda sotmès al règim de comunicació prèvia establert en la secció segona del capítol II d'aquesta llei amb les modificacions que s'estableixen en aquest capítol. Reglamentàriament, el Govern pot adaptar les exigències a les característiques de cada un d'aquests transports, sigui per simplificar-ne els requisits o bé per fer efectiva la coordinació necessària entre les administracions i els departaments que per raó de l'activitat complementària en poden resultar afectats.

2. La comunicació no eximeix l'empresari de l'obtenció prèvia de totes les autoritzacions, les llicències o els permisos que siguin necessaris per dur a terme l'activitat turística, recreativa, de lleure, d'ensenyament o d'instrucció que es pretengui desenvolupar.

3. Els transports regulats en aquest precepte s'han de fer en condicions diferenciades en relació amb els transports regulars que siguin, totalment o parcialment, coincidents amb el seu itinerari.

Article 24. Normes d'aquesta llei aplicables a aquest tipus de transport marítim

Al transport marítim de passatgers de caràcter turístic o recreatiu, només li són aplicables els preceptes següents d'aquesta llei:

1. Limitació del principi de llibertat de prestació: article 5.2.
2. Vaixells: article 6.
3. Comunicació prèvia: article 7 i el que preveu l'article 23.2.
4. Requisits per exercir l'activitat: article 8.1, apartats a), b), c), d), g) i h).[12]
5. L'activitat: article 9.
6. Registre Balear de Naviliers: article 10.
7. Impossibilitat legal: article 13.

[10] Apartat modificat pel DL 6/2022, de 13 de juny, esmentat en la nota 1.
[11] Apartat suprimit pel DL 6/2022, de 13 de juny, esmentat en la nota 1.
[12] Punt modificat per la Llei 4/2026, d'11 de juny, esmentada en la nota 1.

8. Drets dels passatgers: article 25.1, apartats a), b) i e).
9. Reclamacions: article 26.
10. Obligacions: article 27, apartats c) i e).
11. Documents de control: article 30.
12. Inspecció: articles 31 i 32.
13. Infraccions: article 33; article 34, apartats b), c) i e); article 35, apartats a), b.2), b.3), b.5), c), d) i e); article 36, apartats a.1), a.2), c) i d); i articles 37 i 38.
14. Sancions: article 39.1, 2, 3, 4 apartats a) i d), 5, 6 i 7; i article 40.
15. Procediment sancionador: articles 42, 43 i 44.

CAPÍTOL IV
DRETS I OBLIGACIONS DELS PASSATGERS

Article 25. Drets

1. Els passatgers tenen dret a uns serveis de transport marítim segurs, assequibles i de qualitat. En particular a:

a) Uns vaixells en les condicions necessàries de neteja i conservació per garantir la prestació correcta del servei de transport.
b) Informació completa i detallada sobre els serveis oferts per les empreses navilieres i les condicions de prestació, inclosos preus, trajectes, horaris, vaixells per utilitzar i temps estimat del viatge.
c) Informació detallada sobre les incidències que puguin afectar els serveis contractats, en particular en el cas de retard sobre l'horari previst, suspensió o cancel·lació i denegació d'embarcament, i sobre els drets que els assisteixen en aquestes situacions.
d) En cas de retard, l'empresa naviliera ha d'informar dels horaris estimats de sortida i d'arribada tot d'una que disposi d'aquesta informació i, com a tard, trenta minuts després de l'horari de sortida programat. Si els passatgers perden una connexió a causa del retard, la naviliera ha d'adoptar les mesures que tengui a l'abast per informar-los sobre les connexions alternatives.
e) Uns serveis accessibles i adaptats a les necessitats de les persones de mobilitat reduïda, d'acord amb la legislació aplicable i la normativa que la desplega, i a rebre gratuïtament l'assistència deguda.

2. Quan una empresa naviliera preveu que un servei de transport marítim de passatgers es retardarà, els passatgers tenen el dret a ser assistits per la naviliera en els termes següents:

a) Si el retard previst és de més de seixanta minuts, la naviliera ha d'oferir als passatgers menjar i refrigeris gratuïts en la mesura adequada al temps d'espera, si n'hi ha de disponibles dins el vaixell o en el port, o si es poden subministrar raonablement.
b) Si el retard requereix una estada d'un vespre o de diversos o d'un de suplementari al previst pel passatger, s'ha d'oferir als passatgers de manera gratuïta, sempre que sigui materialment possible, allotjament en un hotel o residència i transport entre el port i l'allotjament, a més del menjar i els refrigeris indicats en l'apartat a).
c) Si no es pot prosseguir el servei marítim, s'ha d'organitzar com més aviat millor un servei alternatiu per als passatgers, sempre que això sigui possible.

d) Si el retard previst és de més de dues hores, l'empresa ha d'oferir immediatament als passatgers:
   d.1) Serveis de transport alternatiu en condicions raonables o, si això no és viable, informació sobre els serveis alternatius apropiats d'altres operadors de transport.
   d.2) El reembossament del preu del bitllet, excepte quan s'acceptin els serveis de transport alternatiu oferts. El reembossament s'ha d'efectuar en el termini màxim d'un mes a partir de la sol·licitud corresponent.
e) Les persones amb discapacitat, mobilitat reduïda i els seus acompanyants han de ser objecte d'assistència especial.

3. Sense renunciar al dret al transport, els passatgers poden sol·licitar a l'empresa naviliera:

a) Una indemnització quan l'arribada a la seva destinació es pugui demorar per alguna cancel·lació o retard, en els termes següents:
   a.1) El 25% del preu del passatge en cas de retard comprès entre una i menys de dues hores.
   a.2) El 50% del preu del passatge en cas de retard de dues hores o més.
   a.3) El cent per cent del preu del passatge si el transportista no pot proporcionar el transport alternatiu o la informació sobre els serveis alternatius apropiats esmentats en l'apartat 2.d.1) d'aquest article.
b) La indemnització s'ha d'abonar en el termini d'un mes a partir de la sol·licitud corresponent, i es pot pagar en forma de vals i/o altres serveis, sempre que les condicions del contracte siguin flexibles, especialment quant al període de validesa i la destinació, tret que el passatger exigeixi l'abonament en efectiu.
c) Són inexigibles les indemnitzacions previstes en aquest apartat 3 quan el retard o la cancel·lació s'hagin ocasionat per circumstàncies excepcionals que hagin entorpit l'execució del servei de transport i que no s'hagin pogut evitar, fins i tot després d'haver adoptat totes les mesures oportunes.

4. Els drets reconeguts en aquest article als passatgers regeixen encara que es tracti de serveis coberts per contractes de servei públic.

Article 26. Reclamacions

1. Els drets descrits ho són sense detriment dels que addicionalment els confereix la legislació de consumidors i usuaris.

2. Les reclamacions que formulin els passatgers d'aquests serveis se sotmeten al que estableix la legislació de consumidors i usuaris, sens perjudici de les especialitats que estableixi el reglament de desplegament d'aquesta llei.

Article 27. Obligacions

Els passatgers tenen les obligacions següents:

a) Disposar del bitllet adequat per al trajecte, les condicions i la categoria del servei contractat.
b) Estar proveïts del Document Nacional d'Identitat, del passaport o d'un altre document nacional d'identificació.
c) Viatjar en els llocs habilitats a aquest efecte en cada vaixell.
d) Exhibir els documents exigits en els apartats a) i b) d'aquest article a requeriment del personal autoritzat de l'empresa naviliera amb caràcter previ a l'embarcament i, si escau, dels inspectors de la conselleria competent en la matèria.

Els passatgers amb destinació a Formentera que embarquin vehicles de motor també han d'exhibir l'acreditació administrativa que els permeti circular per l'illa durant els períodes de limitació establerts anualment.[13]

El mateix serà predicable dels passatgers amb destinació a l'illa d'Eivissa.[14]

e) Atendre les indicacions de la tripulació, especialment quant a les condicions de seguretat.
f) Guardar un comportament respectuós amb els passatgers, la tripulació i les condicions de conservació i neteja del vaixell.

CAPÍTOL V
DRETS ESPECÍFICS PER ALS RESIDENTS A LA ILLA DE FORMENTERA

Article 28. Drets dels residents empadronats a Formentera

1. Els residents empadronats a Formentera tenen dret a uns serveis mínims de transport marítim de passatgers, en dies feiners, de deu freqüències en cada sentit entre Formentera i Eivissa, i de cinc per al transport de mercaderies.

2. Tots els residents empadronats a Formentera tenen dret que el preu màxim del transport marítim entre Formentera i Eivissa sigui el menor entre l'import que resulti de deduir del preu regular del servei del transport les bonificacions dels règims vigents a l'aprovació d'aquesta llei, i qualsevol altra derivada de la modificació dels sistemes de bonificacions o de l'establiment de preus màxims d'aplicació als residents.

3. El desplegament reglamentari de la llei establirà el procediment per determinar variacions de les freqüències dels serveis de transport marítim per als residents de Formentera que, necessàriament, ha de preveure la participació del Consell de Formentera, dels representants econòmics i socials de l'illa i de les empreses transportistes.

En cap cas les variacions no podran reduir les freqüències declarades mínimes en aquesta llei.

L'establiment dels horaris ha de procurar facilitar els enllaços amb les connexions marítimes i aèries d'Eivissa amb l'exterior.

4. Fins a l'aprovació de les freqüències i franges horàries previstes en el punt 3 anterior, regiran les que determina aquesta llei.

CAPÍTOL VI
LES POTESTATS ADMINISTRATIVES DE CONTROL, INSPECCIÓ I SANCIÓ

SECCIÓ 1a
CONTROL I SEGUIMENT

Article 29. Mesures de control

Les empreses que duguin a terme els serveis de transport marítim regulats en aquesta llei s'han de sotmetre als mecanismes i a les exigències de control que estableixi la conselleria competent en matèria de transport. Aquestes mesures van dirigides a comprovar l'efectivitat dels serveis prestats, els preus aplicats, el nombre

[13] Paràgraf afegit per la Llei 7/2019, de 8 de febrer, esmentada en la nota 1. Posteriorment, la Llei 5/2024, d'11 de novembre, esmentada en la nota 1.
[14] Paràgraf afegit per la Llei 5/2024, d'11 de novembre, esmentada en la nota 1.

d'usuaris i, en general, tots els elements que calguin per a l'exercici eficaç de les competències de planificació i ordenació del transport marítim.

Article 30. Documents de control

1. Les empreses navilieres han de tenir en cada vaixell i establiment un llibre oficial de reclamacions a disposició dels usuaris, i han de trametre a les administracions competents en la matèria una còpia de totes les reclamacions en el termini dels deu dies següents a la formulació.

2. Amés del llibre de reclamacions, han de tenir a bord dels vaixells el certificat d'inscripció en el Registre Balear de Naviliers, les autoritzacions i els contractes d'obligació de servei públic, si s'escau, i la resta de documents de control exigits per la normativa d'aplicació, emplenats degudament, i que s'han d'exhibir a requeriment dels funcionaris que exerceixin funcions de control o d'inspecció.

3. Les característiques dels fulls de reclamació, el procediment de tramitació de les reclamacions i qualssevol altres aspectes que calguin per a l'efectivitat del control s'han de regular pel que disposa la normativa vigent de la comunitat autònoma en matèria de consumidors i usuaris.

SECCIÓ 2a
INSPECCIÓ

Article 31. Òrgans d'inspecció

1. Els serveis d'inspecció de la conselleria competent tenen la potestat d'inspecció i vigilància dels serveis de transport marítim, sens perjudici de les competències d'altres administracions públiques en matèria d'inspecció.

2. Els fets continguts en les actes d'inspecció esteses pels inspectors en l'exercici del seu càrrec gaudeixen de presumpció *iuris tantum* de veracitat, sens perjudici de les proves que les persones interessades poden assenyalar o aportar en defensa dels drets i interessos respectius.

3. Per a un compliment eficaç de la seva funció, els inspectors poden demanar el suport necessari de les forces i els cossos de seguretat.

Article 32. Exercici de la funció inspectora

1. La funció inspectora s'exerceix d'ofici, sigui per iniciativa pròpia o com a conseqüència d'una ordre superior, o bé a petició raonada d'altres òrgans o en virtut de denúncia.

2. Les empreses inspeccionades i els capitans o patrons dels vaixells han de facilitar al personal dels serveis d'inspecció tota la documentació que requereixin en el marc d'aquesta llei, així com permetre'ls l'accés i l'examen dels vaixells destinats als serveis de transport, sempre que sigui necessari per verificar el compliment de la normativa aplicable.

3. Les actes esteses pels serveis d'inspecció han de reflectir les dades identificatives de l'empresa naviliera, de la persona presumptament infractora i de la persona inspeccionada, i exposar amb claredat els fets o les activitats que poden ser constitutius d'infracció, amb totes les circumstàncies que siguin rellevants, així com les disposicions que es considerin infringides.

SECCIÓ 3a
RÈGIM D'INFRACCIONS I SANCIONS

Article 33. Classes d'infraccions

Les infraccions administratives regulades en aquesta llei es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 34. Infraccions lleus

Tenen la consideració d'infraccions lleus:

a) Les irregularitats comeses en la prestació dels serveis que afectin les freqüències i els horaris i no siguin qualificables com a greus.
b) El tracte descortès dispensat als usuaris.
c) La vulneració dels drets del passatger reconeguts en l'article 25 d'aquesta llei, amb independència de les compensacions i indemnitzacions a què tengui dret, d'acord amb el que preveu aquesta llei.
d) La manca d'actualització de les dades contingudes en l'autorització administrativa o les que varen acompanyar la comunicació prèvia.
e) L'incompliment del termini de remissió a la conselleria de les reclamacions formulades pels usuaris, segons la previsió de l'article 30.1 d'aquesta llei.
f) Incomplir el deure d'informació a l'administració competent.
g) No mantenir els vaixells en les condicions necessàries de neteja i conservació per garantir la correcta prestació del servei de transport.
h) La realització de les activitats compreses en l'àmbit d'aplicació de l'article 2 d'aquesta llei, sense haver-ne fet la comunicació prèvia, sempre que es compleixin els requisits legals per dur a terme el servei.

Article 35. Infraccions greus

Tenen la consideració d'infraccions greus:

a) La realització de les activitats compreses en l'àmbit d'aplicació de l'article 2 d'aquesta llei, sense haver-ne fet la comunicació prèvia, sempre que no es compleixin els requisits legals per dur a terme el servei.
b) L'incompliment de:
    b.1) Les condicions pròpies de les línies de transport regular, sigui per la modificació de les condicions de regularitat, el retard en l'inici de la prestació o la manca de comunicació dins del termini del cessament de la prestació.
    b.2) Els requisits per exercir l'activitat, llevat que aquesta conducta s'hagi de qualificar de molt greu perquè comporta perill greu o directe per a la seguretat de les persones o del medi ambient.
    b.3) El falsejament total o parcial de la informació subministrada a l'administració.
    b.4) L'obligació de completar la garantia econòmica establerta en l'article 19.3.c) d'aquesta llei, quan hagi resultat minorada o exhaurida per aplicació a qualsevol de les seves finalitats, inclòs el pagament de multes.
    b.5) L'obligació de trametre a la conselleria les reclamacions formulades pels usuaris, d'acord amb la previsió de l'article 30.1 d'aquesta llei quan, un cop expirat el termini legal, hagin transcorregut tres dies sense atendre el requeriment administratiu de remissió.

c) La comissió d'alguna de les infraccions tipificades com a lleus quan el responsable ja ha estat sancionat mitjançant resolució ferma en via administrativa per la comissió de dues o més infraccions lleus l'any anterior.
d) La negativa o l'obstrucció a l'actuació dels serveis d'inspecció que impedeixi l'exercici de les funcions que legalment o reglamentàriament els serveis tenguin atribuïdes.
e) No tenir contractades les assegurances exigibles, amb cobertura o import suficient o sense estar al corrent de pagament.

Article 36. Infraccions molt greus

Tenen la consideració d'infraccions molt greus:

a) L'incompliment de les normes que reserven a:
   a.1) Vaixells mercants de bandera de qualsevol dels estats membres de la Unió Europea la realització de transports marítims d'acord amb el que preveu aquesta llei.
   a.2) Empreses de nacionalitat de qualsevol dels estats membres de la Unió Europea la realització de transports marítims.
b) La prestació de serveis de transport marítim regulars sense autorització administrativa prèvia quan sigui necessària d'acord amb aquesta llei.
c) La reiteració en la negativa o l'obstrucció a l'actuació dels serveis d'inspecció que impedeixi l'exercici de les funcions que legalment o reglamentàriament els serveis tenguin atribuïdes.
d) La comissió d'alguna de les infraccions tipificades com a greus quan el responsable ja ha estat sancionat mitjançant resolució ferma en via administrativa per la comissió de dues o més infraccions greus en els dos anys anteriors.

Article 37. Responsabilitat per infraccions

1. Les persones físiques o jurídiques a les quals siguin imputables les accions o omissions tipificades com a infraccions en aquesta llei en són responsables.

2. Si les accions o omissions tipificades com a infraccions en aquesta llei són imputables a diverses persones conjuntament n'han de respondre totes de manera solidària.

Article 38. Prescripció de les infraccions

1. El termini de prescripció de les infraccions és d'un any per a les lleus, de dos anys per a les greus i de tres anys per a les molt greus, i el termini es computa des de la realització de l'acte o l'omissió infractor.

2. El termini de prescripció s'interromp amb la iniciació, amb coneixement de la persona interessada, del procediment sancionador.

Article 39. Sancions

1. La responsabilitat declarada per la comissió de les infraccions tipificades en aquesta llei comporta la imposició d'una sanció.

2. Les sancions per imposar són les següents:

a) Advertència.
b) Multa.

3. S'ha d'imposar la sanció:

a) D'advertència, en els supòsits d'infraccions lleus, la persona responsable de les quals no hagi estat sancionada en ferm amb anterioritat.

b) De multa, en la resta de casos.

4. En cas de reiteració o concurrència de dues o més circumstàncies agreujants d'infraccions greus i molt greus, es poden imposar les sancions accessòries següents:

a) Cessament o suspensió de l'activitat.

b) Caducitat de l'autorització.

c) Resolució del contracte d'obligació de servei públic.

d) Inhabilitació per al transport marítim.

5. Les multes s'han d'imposar en l'escala següent:

a) Infraccions lleus, fins a 5.000 euros.

b) Infraccions greus, des de 5.001 fins a 100.000 euros.

c) Infraccions molt greus, des de 100.001 fins a 200.000 euros.

6. La quantia de les multes fixades de conformitat amb les regles establertes en els números anteriors es pot temperar mitjançant acord de l'òrgan competent per imposar-les, i sempre que la persona infractora hagi procedit a corregir la situació creada per la comissió de la infracció, amb el requeriment previ i en el termini que reglamentàriament es determini. La quantia de les multes i l'aplicació de les sancions accessòries es determina en funció del benefici obtingut per la comissió de la infracció, la rellevància externa de la conducta infractora, la negligència o intencionalitat del subjecte infractor, el nombre d'infraccions comeses, el dany causat, el caràcter de línia bàsica de transport regular, el perjudici al medi ambient marí, així com per qualsevol altra circumstància que pugui incidir en el grau de retret de la infracció, en un sentit atenuant o agreujant.

S'han d'aplicar analògicament, en la mesura que sigui possible i amb les matisacions i adaptacions que exigeixi la peculiaritat del sector administratiu de què es tracta, les regles penals sobre exclusió de l'antijuridicitat i de la culpabilitat, sens perjudici d'atendre, als mateixos efectes, altres circumstàncies rellevants en aquest sector.

7. En vista dels criteris de graduació expressats en l'apartat anterior la comissió de:

a) Les infraccions greus previstes en els apartats a), b.3), b.4), b.5) i c) de l'article 35 d'aquesta llei, a més de la sanció de la multa que correspongui, poden donar lloc a la suspensió de l'activitat per un termini no superior a un any.

b) Les infraccions molt greus a què es refereixen els apartats a.1), a.2), b) i d) de l'article 36, amb independència de la multa que correspongui, poden donar lloc al cessament de l'activitat, a la caducitat de l'autorització corresponent per un termini màxim de tres anys, i fins i tot, excepcionalment, quan concorrin tres o més circumstàncies agreujants, a la inhabilitació per a l'exercici del transport marítim o l'activitat d'arrendament per un termini no superior a cinc anys.

Article 40. Prescripció de les sancions

1. Les sancions prescriuen:

a) Les lleus, a l'any.

b) Les greus, als dos anys.

c) Les molt greus, als tres anys.

2. L'inici del termini de prescripció de les sancions es computa des de l'endemà del dia en què adquireix fermesa la resolució que les imposa, i s'interromp per la iniciació,

amb coneixement de la persona sancionada, del procediment d'execució de la resolució sancionadora.

Article 41. Mesures excepcionals

En els supòsits d'infraccions esdevingudes en el marc de contractes de servei públic, si el compliment de la sanció de resolució del contracte produeix un trastorn greu a la continuïtat del servei, l'òrgan competent suspendrà temporalment l'execució i ordenarà que es mantengui provisionalment la vigència del contracte, d'acord amb les mateixes clàusules, fins que s'adoptin mesures urgents que evitin el perjudici esmentat.

SECCIÓ 4a
PROCEDIMENT SANCIONADOR

Article 42. Règim jurídic i òrgan competent

1. El procediment per imposar les sancions fixades en aquesta llei s'ha d'ajustar al que estableixen les normes de procediment administratiu aplicables en cada moment a la comunitat autònoma de les Illes Balears.

2. L'exercici de la potestat sancionadora correspon a la conselleria amb competències en matèria de transport marítim, concretament l'han d'exercir:

a) Les resolucions per infraccions lleus corresponen a la persona titular de la direcció general.
b) Les resolucions per infraccions greus o molt greus corresponen a la persona titular de la conselleria.

Article 43. Mesures cautelars provisionals

1. Incoat el procediment sancionador, l'òrgan competent en la matèria pot adoptar, a proposta de la persona que instrueix i mitjançant resolució motivada, les mesures cautelars provisionals que siguin necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que es pugui dictar, per preservar els interessos generals o per evitar el manteniment dels efectes de la infracció. La resolució que adopti la mesura ha de fixar un termini perquè el responsable adeqüi la seva actuació a la legalitat.

2. Es pot acordar la suspensió temporal de la prestació del servei de transport fins al compliment dels requisits exigits quan es produeixi l'incompliment de les condicions de prestació per causes imputables a la persona titular, amb l'audiència prèvia d'aquesta.

Article 44. Termini màxim de resolució

El termini màxim en què s'ha de dictar i notificar la resolució del procediment sancionador és d'un any des de la data d'incoació. Transcorregut aquest termini sense que hi hagi recaigut resolució expressa, s'ha d'acordar la caducitat de l'expedient.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició addicional primera. Mesures de salvaguarda

1. En el cas que la liberalització del transport marítim produeixi pertorbacions greus en els transports marítims a què fa referència aquesta llei, el Govern de les Illes

Balears, a través de les vies necessàries, es pot dirigir a la Comissió Europea per sol·licitar mesures de salvaguarda, d'acord amb el que preveu la normativa comunitària.

2. Quan la manca de servei en una línia determini la incomunicació per via marítima d'una illa, la conselleria competent en matèria de transport marítim podrà acordar la concessió d'una compensació econòmica a l'armador que, mitjançant una autorització provisional, es comprometi a restablir la comunicació en les condicions mínimes fins a l'adjudicació del contracte d'obligació de servei públic. En el cas que siguin diversos els operadors disposats a fer aquest servei, l'autorització ha de ser accessible a tots ells, sense discriminació, sens perjudici que, en aquest cas, la naviliera beneficiària pugui ser seleccionada de conformitat amb els procediments establerts per la legislació de contractes per als supòsits d'urgència. En cap cas l'autorització provisional no s'ha de perllongar més enllà de sis mesos en benefici d'una sola naviliera.

Disposició addicional segona. Declaració de línia d'interès estratègic

La declaració de línia d'interès estratègic per a línies regulars de transport marítim interinsular no establertes a l'article 14 d'aquesta llei correspon al Consell de Govern, a proposta motivada de la persona titular de la conselleria competent en matèria de transport marítim.

Disposició addicional tercera. Mesures per a la modernització, l'eficiència i l'economia administratives

El Govern ha de promoure i facilitar l'ús de l'ofimàtica i de totes les mesures d'economia administrativa que siguin possibles per tal de fer més eficient la gestió administrativa, i facilitar els compliments formals dels administrats davant l'administració i d'altres obligacions com ara el subministrament de dades, els controls documentals o les inspeccions.

Disposició addicional quarta. Mesures de foment de implantació de sistemes de gestió de qualitat ambiental

El Govern promourà i facilitarà, mitjançant convocatòries d'ajuda pública, la implantació de sistemes de gestió de qualitat ambiental en el sector del transport marítim que opera en els ports i punts del litoral de les Illes Balears.

Disposició addicional cinquena. Bonificacions a usuaris residents

1. A l'efecte de la percepció de les bonificacions en els transports de viatgers establertes per raó de la residència a les Illes Balears, cal ajustar-se al Reial Decret 1340/2007, d'11 d'octubre, o a la norma que el substitueixi.

2. El Govern instarà de l'Administració de l'Estat, oferint la col·laboració necessària, la modificació del Reial Decret 1340/2007 d'11 d'octubre, per tal d'incorporar al transport marítim regular de viatgers de les Illes Balears un tractament informatitzat del control de la condició de resident similar al del transport aeri, amb la finalitat de simplificar i agilitar la tramitació del dret a la bonificació en el preu del transport marítim.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Disposició transitòria primera. Subsistència dels contractes d'obligació de servei públic

Els contractes d'obligació de servei públic vigents a l'entrada en vigor d'aquesta llei mantenen la vigència fins que expirin.

Disposició transitòria segona. Conversió d'autoritzacions preexistents

1. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, les autoritzacions atorgades amb anterioritat, excepte per a les línies declarades d'interès públic, queden convertides en comunicacions prèvies, i s'han d'inscriure d'ofici amb aquest caràcter en el Registre Balear de Naviliers.

2. La conversió anterior no eximeix els transportistes de l'obligació d'acreditar el compliment dels requisits legals no exigits per la normativa anterior. Transcorregut un any des de l'entrada en vigor d'aquesta llei sense que es compleixi aquest deure d'adaptació, amb requeriment previ per part de la conselleria competent i transcorreguts quinze dies naturals sense que es faci aquesta acreditació, s'acordarà la suspensió de l'activitat de transport que duien a terme, amb les conseqüències previstes en aquesta llei per a l'activitat sense títol.

Disposició transitòria tercera. Freqüències horàries dels serveis de transport entre Formentera i Eivissa

Fins a l'aprovació de freqüències horàries dels serveis de transport entre Formentera i Eivissa d'acord amb l'article 28.3 d'aquesta llei, les franges horàries en cada sentit dels serveis de transport marítim entre Formentera i Eivissa seran com a mínim les següents:

- Una sortida primerenca des de Formentera, a les 6.00 h. del matí. Amb el servei a la demanda.
- Dues connexions matinals, amb sortides entre les 7.30 h. i les 10.30 h.
- Una connexió a mig matí, amb sortida entre les 10.30 h. i les 12.00 h.
- Dues connexions al migdia, amb sortides entre les 12.00 h. i les 15.30 h.
- Dues connexions a la tarda, amb sortides entre les 16.00 h. i les 18.00 h.
- Dues connexions vespertines, amb sortides entre les 18.00 h. i les 20.00 h.
- Una sortida nocturna des d'Eivissa, a les 21.30 h.

Disposició transitòria quarta. Capacitat econòmica[15]

El que estableix l'article 17, relatiu a la necessitat que les empreses que vulguin operar línies d'interès estratègic amb obligacions de servei públic acreditin una capacitat econòmica suficient per garantir la prestació del servei, només és exigible a les empreses que comencin a operar a partir de l'entrada en vigor del reglament que desplegui aquesta Llei.

[15] Disposició afegida pel DL 6/2022, de 13 de juny, esmentat en la nota 1.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Disposició derogatòria única. Derogació normativa

1. Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que estableix aquesta llei.

2. L'Ordre de la Conselleria de Mobilitat i Ordenació del Territori de 25 d'octubre de 2007, que regula l'activitat d'arrendament de vaixells d'esbarjo, manté la vigència.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera. Desplegament reglamentari

El Govern de les Illes Balears ha de dictar les normes reglamentàries i les disposicions administratives que requereixin el desplegament i l'aplicació d'aquesta llei en el termini de sis mesos des que entri en vigor.

Disposició final segona. Actualització de les sancions

S'autoritza el Govern de les Illes Balears per actualitzar anualment les sancions previstes en aquesta llei en la quantia que resulti de l'evolució de l'Índex de Preus de Consum (IPC) o de l'índex que el substitueixi.

Disposició final tercera. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor als dos mesos d'haver-la publicada en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.